

สุดาวรรณ มีสุข 2551: ประสิทธิภาพโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการดูแลตนเอง ในผู้ป่วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา) สาขาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภรณ์พรรณ นุญช่วยชนาสิทธิ์, Ph.D. 150 หน้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพโปรแกรมสุขศึกษาในการเสริมสร้างพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคหอบหืด โรงพยาบาลบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี โดยประยุกต์แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพและความสามารถตนเอง เป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมสุขศึกษา ซึ่งประกอบด้วยการบรรยายประกอบการฉายวิดีโอ การสาธิตประกอบเอกสารแผ่นพับ และการใช้กระบวนการกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้ป่วยโรคหอบหืดที่มารับบริการที่โรงพยาบาลบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มเปรียบเทียบ 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากทดลอง กลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องโรคหอบหืด ทักษะการดูแลตนเอง การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคแทรกซ้อน การรับรู้ความรุนแรงของภาวะแทรกซ้อนของโรคหอบหืด การรับรู้อุปสรรคและการรับรู้ผลดีของการปฏิบัติตามคำแนะนำในการดูแลตนเอง ความเชื่อในความสามารถของตนต่อการดูแลตนเอง และพฤติกรรมในการป้องกันภาวะแทรกซ้อนและลดอัตราป่วยซ้ำดีกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า ภายหลังจากทดลองกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องโรคหอบหืด ทักษะการดูแลตนเอง การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคแทรกซ้อน การรับรู้ความรุนแรงของภาวะแทรกซ้อนของโรคหอบหืด การรับรู้อุปสรรคและการรับรู้ผลดีของการปฏิบัติตามคำแนะนำในการดูแลตนเอง ความเชื่อในความสามารถของตนต่อการดูแลตนเอง และพฤติกรรมในการป้องกันภาวะแทรกซ้อนและลดอัตราป่วยซ้ำ ดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปว่าโปรแกรมสุขศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างพฤติกรรมการดูแลตนเอง ในผู้ป่วยโรคหอบหืด เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนและลดอัตราป่วยซ้ำ

